

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/3071/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.II.21.277/2025/5. számú részítélete alaptörvényellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt előterjesztett alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (Karsai Dániel Ügyvédi Iroda, eljáró ügyvéd: dr. Frank Evelyn) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő, amelyben a Kúria Pfv.II.21.277/2025/5. számú részítélete, a Budapest Környéki Törvényszék 6.Pf.20.225/2025/11. számú részítélete és a Budaörsi Járásbíróság 6.P.20.610/2021/216. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panaszra okot adó ügy lényege – a bírósági határozatokban megállapított tényállás és az indítvány alapján – a következőképpen foglalható össze.
- [3] 2.1. Az indítványozó – az alapper alperese – és a felperes 2015. május 15-én kötöttek házasságot, 2017. november 21-én pedig gyermekük született. A felek viszonya később megromlott, emiatt életközösségük a 2021. június 28-ai nappal megszűnt, az indítványozó a közösen használt ingatlanukat 2022 augusztusában el is hagyta. Ebben az időszakban a felek megállapodása szerint a gyermeket a felek váltott gondoskodásban nevelték, aki így mindkét szülőnél azonos időtartamot töltött.
- [4] A Budaörsi Járásbíróság ideiglenes intézkedésével hivatalból rendezte a gyermekkel való kapcsolattartást. A bíróság a gyermekfelügyeleti jogot nem szabályozta, azonban az anyát gondozószülőnek minősítette, valamint az indítványozó kapcsolattartási

jogát szabályozta oly módon, hogy a gyermek megközelítően azonos időtartamot tölthet mindkét félnél (8 nap az anyánál, 6 nap az apánál).

- [5] A bíróság az ideiglenes intézkedésben rögzítette, hogy annak megállapítására, hogy a gyermek nevelésére, gondozására melyik szülő alkalmasabb, további bizonyítási eljárás lefolytatása szükséges.
- [6] Az elsőfokú bírósági eljárás során az indítványozóval szemben a felperes büntetőeljárást kezdeményezett a gyermek bántalmazásának vádjával, azonban a nyomozóhatóság az ezzel kapcsolatos eljárást megszüntette. Ezt követően az indítványozó a felperessel szemben hamis vád címén kezdeményezett büntetőeljárást.
- [7] Az ideiglenes intézkedésről szóló döntés ellen mindkét fél fellebbezett, melyek nyomán a Budapest Környéki Törvényszék az indítványozót megillető kapcsolattartási jog időintervallumait részben megváltoztatta. A másodfokú végzés rögzítette, hogy további bizonyítás szükséges annak megállapításához, hogy milyen terjedelmű kapcsolattartás szolgálja leginkább a gyermek érdekét.
- [8] A Budaörsi Járásbíróság ezt követően a 6.P.20.610/2021/216. számú ítéletében rendelkezett a felek házasságának felbontásáról, a felperes kijelöléséről a szülői felügyeleti jog gyakorlására, az indítványozót megillető kapcsolattartási jog tartalmáról, valamint az indítványozó által fizetendő tartásdíj összegéről, illetve a tartásdíj vonatkozásában az elsőfokú ítélet meghozataláig keletkezett, szintén az indítványozót terhelő hátralék megfizetéséről.
- [9] Az elsőfokú ítélettel szemben mindkét fél élt fellebbezéssel. A másodfokon eljáró Budapest Környéki Törvényszék a 6.Pf.20.225/2025/11. számú részítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét és annak fellebbezett részét részben – alapvetően a kapcsolattartás szabályozása körében, valamint a tartásdíj összegszerűségében – megváltoztatta, illetve a gyermektartásdíj hátralék vonatkozásában hatályon kívül helyezte, és új eljárás lefolytatására és új határozat meghozatalára utasította az elsőfokú bíróságot. A másodfokú részítélet átalakította a nyári időszakos kapcsolattartás rendjét, valamint rögzítette, hogy az indítványozó minden év december 24-én két óra időtartamban 14.00 és 16.00 óra között jogosult a gyermekkel kapcsolatot tartani.
- [10] Az indítványozó a másodfokú részítélet vonatkozásában felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Kúriánál, melyben a december 24-ére vonatkozó döntés mellőzését kérte. Kérelmének indokolásában kifejtette, hogy a rendelkezés nem logikus, a téli szünet első fele, amibe a karácsony általában beletartozik indítványozót illeti meg, a helyes értelmezés szerint ennek megfelelően december 24-én is indítványozó jogosult a kapcsolattartásra, azaz szükségtelen őt külön két óra kapcsolattartásra

feljogosítani. A Kúria a felülvizsgálati kérelmet megalapozottnak találta, ennek megfelelően a részítéletében a jogerős részítélet felülvizsgálati kérelemmel támadott rendelkezését azzal a pontosítással tartotta hatályában fenn, hogy minden évben december 24. napján 14.00 órától 16.00 óráig a felperes jogosult a gyermekkel való együttlétre.

- [11] A Kúria a részítéletének indokolásában rögzítette, hogy nincs jogi akadálya annak, hogy a bíróság a páros ünnep (karácsony első és második napja) mellett a december 24-ei napot is kiemelve a kapcsolattartás általános rendjéből, mindemellett azonban az indítványozó a felülvizsgálati kérelmében helyesen hivatkozott arra, hogy a jogerős részítélet szabályozása ellentmondásos, mert egy olyan napra jogosítja fel az indítványozót kapcsolattartásra, amikor az egyébként is egész nap őt illeti meg.
- [12] 2.2. Az indítványozó ezt követően nyújtotta be az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszát, hivatkozva az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésének, XVI. cikk (1)–(2) bekezdéseinek és XXVIII. cikk (1) bekezdésének a megsértésére.
- [13] Az indítványozó álláspontja szerint a bírósági döntések kellő körültekintés és indokolás nélkül az indítványozó hátrányára csökkentették az indítványozó és gyermeke között az eredeti, váltott gondoskodás során kialakult gyakorlathoz képest a kapcsolattartás szintjét, mértékét. Hivatkozik az Emberi Jogok Európai Bírósága és az Alkotmánybíróság gyakorlatára, mely szerint a védett jogokba történő beavatkozásként kell értelmezni azt, amennyiben kialakult családi élet rendjét megzavaró, abba beavatkozó döntést hoznak a bíróságok. Az indítványozó szerint a kapcsolattartás szintjének folyamatos és indokolatlan csökkenése az egyes bírósági döntések egymással való összehasonlításában is kimutatható. Az indítványozó kiemelt kérdésként rögzíti az arra való indokolás hiányát a bírósági döntésekben, hogy ő miért kevésbé alkalmas a gyermek nevelésére és gondozására, mint a felperes. Mindezek miatt sérül az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében, a XVI. cikk (1) és (2) bekezdésében, valamint a XXVIII. cikk (1) bekezdésében szereplő alapjog.
- [14] Az indítványozó külön hivatkozik az Alkotmánybíróság azon korábbi álláspontjára, mely szerint a kiskorú gyermeket érintő ügyekben a tisztességes eljáráshoz való jog körében az Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdésének – mint minden más alapjogot megelőző jognak – az érvényesülését az eljáró bíróságoknak hivatalból kell vizsgálnia, melyet az eljáró bíróságok elmulasztottak. Álláspontja szerint a különélő szülő és gyermeke viszonya egyidejűleg több alapjogot is érint, melyek összefüggenek, ennek megfelelően az ilyen szülő-gyermek viszony kérdése nem bontható, izolálható elemekre, mert azok feltételezik egymást. Erre tekintettel a jelen ügyben az

indítványozó megítélése szerint a XVI. cikk (1) bekezdésében garantált jog sérelmét ő maga is felvetheti, vagyis a gyermeke ezen jogának érvényesítése érdekében eljárhat.

- [15] Mindezekon túl az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmének indokolása kapcsán az indítványozó előadja, hogy az elsőfokú bírósági eljárás ideje alatt az indítványozóval szemben a felperes által a gyermek bántalmazásának vádjával kezdeményezett büntetőeljárás dokumentumaiba – annak ellenére, hogy azok a per iratanyagához csatolásra kerültek – nem tekinthetett be, így nem volt lehetősége kifejtteni az azokkal kapcsolatos álláspontját.
- [16] Ennek – függetlenül attól, hogy az indítványozóval szemben a büntetőeljárást megszüntették – azért van jelentősége, mert az indítványozó szerint valószínűsíthető, hogy a gyermekkel való kapcsolattartás mértékét ezen iratok alapján csökkentették az indítványozó sérelmére. Azzal tehát, hogy az elsőfokú bíróság nem engedélyezte ezen iratokba való betekintést sérült a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog körében értelmezhető fegyverek egyenlőségéhez fűződő joga.
- [17] A Kúria részítélete az indítványozó szerint egyrészt indokolatlanul, egy elenyésző időtartamra megbontja a megállapított kapcsolattartásának időszakát, amely az ünnepi kontextusra tekintettel a gyermek számára súlyos következményekkel jár, másrészt sommásan csak a felperes jogait rögzíti a beavatkozás indokaként. Megítélése szerint a Kúria indokolása nem tartalmaz olyan körülményt, amely igazolhatná a gyermekével való együttlét megszakítását, illetve nem tekinthető olyan körülmények sem, amely a gyermek érdekeit szem előtt tartó komplex vizsgálati kötelezettségeket kielégítené. Mindezek miatt a Kúria részítélete is sérti a korábban rögzített alapjogok mindegyikét.
- [18] 3. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján mindenekelőtt azt kell vizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tesz-e. A befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [19] 3.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett bírói döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet benyújtani, amely határidőt az indítványozó megtartott.
- [20] Az indítvány az ügy érdemében hozott, bírósági eljárást befejező döntést támad, amellyel szemben további rendes jogorvoslatnak nincs helye, és az indítványozó rendkívüli jogorvoslati kérelmet nem terjesztett elő. Az indítványozó alkotmányjogi panasz benyújtására jogosultsággal rendelkezik és érintettsége fennáll, mivel a

bírósági eljárásban fél volt, és saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát.

- [21] Az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panasz az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának megsértése esetén nyújtható be. Az indítvány e tekintetben csak részben felel meg a törvényi feltételeknek, mivel az Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdésben szereplő jognak az indítványozó személyében nem jogosultja. Nem az indítványozó gyakorolja a gyermekkel kapcsolatos szülői felügyeleti jogot, ezért az alkotmányjogi panasz ebben az elemében nem felel meg az Abtv. 27. § (1) bekezdés *a)* pontjában foglalt feltételnek, így – az indítványozónak a különélő szülő és gyermeke kapcsolattartása körében érintett egyes alapjogok elválaszthatatlanságát rögzítő álláspontjának ellenére – az érdemben nem bírálható el {lásd például: 3064/2023. (II. 16.) AB határozat, Indokolás [16]}.
- [22] Mindemellett az indítványozó – az Alaptörvény Q) cikk (2) bekezdésének pontos megjelölése nélkül – arra is hivatkozott, hogy a sérelmezett bírói döntések ellentétesek az Emberi Jogok Európai Egyezményének rendelkezéseivel, illetve az Emberi Jogok Európai Bírósága kialakult gyakorlatával. Az Alaptörvény Q) cikk (2) bekezdése nem minősül Alaptörvényben biztosított jognak {3348/2025. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [38]}. Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *f)* pontja és az Abtv. 32. §-a alapján az Alkotmánybíróság hatásköre kizárólag jogszabályok nemzetközi szerződésbe ütközésének a vizsgálatára terjed ki, és arra is csak az Abtv. 32. § (2) bekezdésében meghatározott indítványozói kör kezdeményezésére {lásd hasonlóan: 3242/2025. (VII. 11.) AB végzés, Indokolás [30]}. Jelen esetben megállapítható, hogy egyfelől a bírósági ítéletek nemzetközi szerződésbe ütközésének vizsgálata nem tartozik az Alkotmánybíróság hatáskörébe, másfelől az indítványozó nem tartozik a jogszabályok nemzetközi szerződésbe ütközésének indítványozására jogosultak körébe, így ezen indítványi elem arra nem jogosulttól származik. Mindezekre tekintettel az indítvány ebben a tekintetben nem bírálható el érdemben.
- [23] Az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése, a XVI. cikk (2) bekezdése és a XXVIII. cikk (1) bekezdése az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának minősülnek.
- [24] 3.2. Az alkotmányjogi panasz egyebekben az Abtv. 52. § (1) és (1b) bekezdéseiben foglalt határozott kérelem követelményének megfelel, mert megjelöli az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó alaptörvényi rendelkezést, az eljárás megindításának indokait, az Alaptörvényben biztosított jogok sérelmének lényegét, a támadott bírói döntéseket, az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit, a hivatkozott alaptörvényi rendelkezésekkel kapcsolatban tartalmaz a bírói döntések alaptörvény-

ellenességére vonatkozó okfejtést, valamint kifejezett kérelmet tartalmaz a bírósági döntések megsemmisítésére.

- [25] 4. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság feltételeként határozza meg, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {például: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]; illetve 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]}. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [26] Az indítványozó a VI. cikk (1) bekezdés, a XVI. cikk (2) bekezdés és a XXVIII. cikk (1) bekezdés sérelmét amiatt látta megvalósulni, hogy véleménye szerint a bíróságok nem vizsgálták meg kellő körültekintéssel és nem is indokolták meg azt, hogy a kapcsolattartási jogát gyermekével miért szabályozták számára a korábbi váltott gondoskodáshoz képest jelentősen hátrányosabban, illetve ebben a körben miért biztosítottak december 24-re egy rövid idejű együttlét lehetőségét a felperes anya részére, valamint nem tették lehetővé releváns iratokba történő betekintést az indítványozó részére.
- [27] Az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésével, a XVI. cikk (2) bekezdésével és a XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést nem vet fel.
- [28] Az indítványban szereplő sérelmekkel összefüggésben az Alkotmánybíróság rögzíti, hogy az indítványozó olyan törvényességi, illetve bizonyíték-értékelési kérdéseket kifogásol, amelynek vizsgálata az Abtv. 29. §-a alapján nem tartozik az Alkotmánybíróság hatáskörébe. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint ugyanis a tényállás megállapítása, illetve a bizonyítékok értékelése a bíróságok hatáskörébe tartozó feladat, melyet az Alkotmánybíróság nem vonhat magához, csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ellenkező esetben egyfajta „szuperbíróságként”, a meglévők melletti újabb hagyományos jogorvoslati fórumként járna el {ennek az elvnek a korai rögzítéséhez lásd: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]}. Az Alkotmánybíróság feladata nem a tény-, illetőleg jogkérdések felülvizsgálata, hanem az, hogy az Alaptörvényben foglalt garanciákból fakadó minimumot számon kérje a bíróságoktól. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány – függetlenül attól, hogy az indítványozó kiemelte, hogy nem az a célja, hogy az Alkotmánybíróság érdemi döntést hozzon ügyében – valójában a támadott bírósági döntések érdemi felülbírálatára irányul.

- [29] „Az alkotmányjogi panasz jellegének megfelelően a testület hatáskörébe a bírói döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik. Ebből következően az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírósági határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogorvoslat nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna.” {3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]}. Önmagában az a tény, hogy az indítványozó valamely kérdésben nem osztja az ügyben eljáró bíróság jogi álláspontját, még nem veti fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, függetlenül az indítványozó érveinek helytállóságától vagy azok esetleges helytelenségétől.
- [30] Az indokolási kötelezettség állított sérelmével kapcsolatban az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy következetes gyakorlata szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jog részét képező indokolási kötelezettség alkotmányos követelményéből az fakad, hogy a bíróság döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően köteles számot adni, az indokolási kötelezettségből azonban nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, és különösen nem következik az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása. Önmagában az a tény, hogy az indítványozó nem osztja a bíróság jogértelmezését, illetőleg nem tartja kellően részletesnek a bírói döntés indokolását, az indokolási kötelezettség követelményével összefüggésben még nem veti fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét {lásd például: 1035/2026. (II. 6.) AB végzés, Indokolás [16]}.
- [31] A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 4:178. § (2) bekezdése szerint a kapcsolattartás joga a gyermekétől különélő szülőt – bíróság, vagy gyámhatóság eltérő rendelkezésének hiányában – megilleti, illetve a kapcsolattartásra kötelezett is. A kapcsolattartás rendezésének a Ptk. csak a kereteit adja meg, annak részleteit a gyámhatóságokról, valamint a gyermekvédelmi és gyámügyi eljárásról szóló 149/1997. (IX. 10.) Korm. rendelet rendelkezései, részben a bíróság tölti ki tartalommal, figyelemmel a tényállás egyedi jellemzőire.
- [32] Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy az alapügyben megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság az ügyben készített szakértői véleményre alapozva – részletesen értékelve és figyelembe véve az ügy sajátosságait, különösen a kapcsolattartásra vonatkozó ideiglenes intézkedéseket – kellően indokolta a kapcsolattartásra vonatkozó döntését. Az elsőfokú bíróság álláspontját a másodfokú bíróság is osztotta

e körben, kiemelve azt, hogy a döntés a gyermek mindenképp feletti érdekének szem előtt tartásával született meg. A bíróságok a kapcsolattartás részletszabályainak kialakításakor figyelemmel voltak arra, hogy az a módját és időtartamát tekintve ne járjon a gyermek életritmusának, mindennapi rutintevékenységeinek, pihenés és alvás idejének szükségtelen megzavarásával, illetve olyan terjedelmű legyen, amely folyamatosan biztosítja a gyermek életében a biztonságot, valamint megfelelően igazodjon a gyermek kapcsolattartási igényéhez. A december 24-ei napot érintő indítványelem tekintetében rögzíthető, hogy a – Kúria gyakorlatán alapuló – kiemelt rendezés szükségességére vonatkozó indokolást a Budapest Környéki Törvényszék 6.Pf.20.225/2025/11. számú részítélete tartalmazza (Indokolás [120]). A Kúria pedig csak a december 24-ei eljárásra vonatkozó szöveget változtatta meg, annak a másodfokú részítéletben rögzített indokával egyetértett.

- [33] Az Alkotmánybíróság a fentiekben túl felhívja a figyelmet arra, hogy a másodfokú bíróság a 6.Pf.20.225/2025/11. számú részítéletének indokolásában megállapította, hogy a kiskorú veszélyeztetése miatt indult nyomozati anyagok lényegi tartalmát, illetve az ügy eldöntése szempontjából releváns iratokat az elsőfokú bíróság ismertette, valamint az indítványozó által kért iratok közül az, ami a bíróság rendelkezésére állt, megküldésre került az indítványozó akkori jogi képviselője részére (Indokolás [91]).
- [34] Az Alkotmánybíróság a támadott ítéleti és részítéleti megállapításokat nem mérlegelheti felül, azok ugyanis nem alkotmányjogi, hanem olyan tényállás-megállapítási és bizonyíték-értékelési kérdések, melyek az Alkotmánybíróság hatáskörén kívül esnek.
- [35] Jelen ügyben az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panaszban az indítványozó valójában egyet nem értését fejezte ki a bíróságok döntésével, azok érvelésével, indokolásával kapcsolatban, ez azonban nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}.
- [36] A fentiek alapján az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az indítvány a VI. cikk (1) bekezdése, a XVI. cikk (2) bekezdése és a XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmét állító elemei sem a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, sem pedig alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést nem vetnek fel, ezért az indítvány ebben a vonatkozásban nem felel meg az Abtv. 29. §-a szerinti vagylagos követelmények egyikének sem.

[37] 5. A kifejtettek alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)*, *c)* és *h)* pontjai alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdéseiben foglaltakra is visszautasította.

Budapest, 2026. július 7.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
alkotmánybíró